Категорія справи № **748/1732/25: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **24.11.2025.** Зареєстровано: **24.11.2025.** Забезпечено надання загального доступу: **25.11.2025.**
Номер судового провадження: **1-кп/748/275/25**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12022270340000997**

Провадження №1-кп/748/275/2

Єдиний унікальний № 748/1732/2

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 листопада 2025 року м. Чернігів

Чернігівський районний суд Чернігівської області в складі:

головуючої судді ОСОБА_1 ,

суддів: ОСОБА_2 , ОСОБА_3 ,

секретаря ОСОБА_4 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Чернігові кримінальне провадження, внесене в Єдиний реєстр досудових розслідувань 02 квітня 2022 року за №12022270340000997, відносно:

ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с. Нарин, Ерзинського району, республіки тива, російської федерації, громадянина російської федерації, військовослужбовця НОМЕР_1 (військова частина НОМЕР_2), зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 , 29.05.2023 заочно засуджений Чернігівським районним судом Чернігівської області за ч.2 ст.28 ч.1 ст.438 КК України до 10 років позбавлення волі,

що обвинувачується у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст.28 ч.2 ст.438 КК України,

ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , уродженця м. Ак-Довурак, республіки тива, російської федерації, громадянина російської федерації, військовослужбовця ІНФОРМАЦІЯ_3 (військова частина НОМЕР_2), зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_2 ,

що обвинувачується у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст.28 ч.2 ст.438 КК України,

з участю прокурора ОСОБА_7 ,

захисника обвинуваченого ОСОБА_5 адвоката ОСОБА_8 та захисника обвинуваченого ОСОБА_6 - адвоката ОСОБА_9 ,

ВСТАНОВИВ :

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок та званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п.1, 3 Висновку 300(2022 Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п.п.17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду т покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст.2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути мі двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з положеннями ст.27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі - ЖК(IV)), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім`ю, їхніх релігійних переконань та обрядів звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ст.ст. 31-32 ЖК (IV) забороняється, зокрема: жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можут завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, каліцтва та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває пі захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема умисне вбивство, нелюдське поводження та нелегальне ув`язнення особи, що перебуває під захистом.

Згідно з положеннями ст.48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі - ДП I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об`єкті сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об`єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об`єктів.

Відповідно до ч.1 ст.51 ДП I цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв`язку з воєнними операціями.

Згідно з ч.2 ст.51 ДП I цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об`єктом нападів.

Відповідно до вимог ч.ч.1, 2 ст.75 ДП 1 тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всі обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб. Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі ді незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров`ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; d) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Також відповідно до п.а ч.3 ст.85 ДП 1 перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об`єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров`ю.

Крім того, відповідно до ст.8(2)(а)(і) Римського статуту Міжнародного кримінального суду (далі - РС МКС) умисне вбивство, ст.8(2)(а)(іі) нелюдське поводження, ст.8(2)(а)(vii) незаконне ув`язнення та ст.8(2)(b)(і) умисне спрямування нападів на окремих цивільних осіб, що не беруть безпосередньо участі у воєнних діях, є воєнними злочинами.

Збройне захоплення с. Ягідне Чернігівської області почалося разом із повномасштабним вторгненням рф в Україну, та з 03.03.2022 територія населеного пункту перейшла під контроль військовослужбовців зс рф.

Громадяни рф ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , військовослужбовець НОМЕР_3 окремої мотострілецької бригади (вч НОМЕР_2) ІНФОРМАЦІЯ_4 та ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , військовослужбовець НОМЕР_3 окремої мотострілецької бригади (вч НОМЕР_2) ІНФОРМАЦІЯ_4 , з березня 202 року, перебували у тимчасово зайнятому селі Ягідне, Чернігівського району, Чернігівської області, тобто брали участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ та усвідомлювали свою участь у збройному конфлікті.

Так, 06.03.2022, у період часу з 10 год. до 11 год., ОСОБА_5 , діючи умисно, за попередньою змовою з ОСОБА_6 , одягнуті у військову форму, відкрито демонструючи автоматичну вогнепальну зброю невстановленого зразка, перебуваючи в тимчасово зайнятому збройними силами рф с. Ягідн Чернігівського району Чернігівської області, зайшли на територію приватного господарства, яке розташоване по АДРЕСА_3 , яке не є військовим об`єктом, де у приміщенні погребу виявили ОСОБА_10 , ОСОБА_11 , ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 , ОСОБА_15 , ОСОБА_16 та ОСОБА_17 які на момент події у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебували, жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися і були одягнені у цивільний одяг.

Надалі, ОСОБА_5 разом з ОСОБА_6 , перебуваючи в середині погребу, усвідомлюючи, що перед ними цивільні особи, які не мають можливості чинити опір, з метою перевірки мобільного пристрою, який тримав у руках ОСОБА_10 , діючи в порушення вимог ст.ст.4, 27, 31, 32, 147 Конвенції пр захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст.ст.48, 75 (1), (2) (а) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, користуючись своєю фізичною перевагою та наявністю автоматичної вогнепально зброї невстановленого зразка, наказали ОСОБА_10 та ОСОБА_13 вийти з території підвір`я, чим умисно позбавили можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи їм обирати за своєю волею місце знаходження, тобто, здійснив незаконне позбавлення волі (нелегальне ув`язнення осіб, що перебуває під захистом (ст.147 ЖК (IV)).

ОСОБА_5 , діючи за попередньою змовою з ОСОБА_6 доставили ОСОБА_10 та ОСОБА_13 до невстановленого досудовим розслідуванням місця, де незаконно утримували їх до 08.03.2022.

Надалі, 08.03.2022, в обідню пору доби (точний час під час досудового розслідування не встановлено) ОСОБА_5 та ОСОБА_6 доставили ОСОБА_10 та ОСОБА_13 до подвір`я господарства АДРЕСА_4 , діючи умисно, в порушення вимог ст.ст.4, 27, 31, 32, 147 Конвенції про захист цивільног населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст.ст.48, 51, 75 (1), (2) (а), (b) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, користуючись своєю фізичною перевагою та наявністю автоматичної вогнепальної збро невстановленого зразка, продовжували їх незаконне утримання, шляхом розміщення біля воріт у положенні стоячи на колінах із заведеними за спину та зав`язаними мотузкою зап`ястями, тобто здійснили нелюдське поводження.

Після цього, ОСОБА_5 , діючи за попередньою змовою з ОСОБА_6 , наказали ОСОБА_10 та ОСОБА_13 йти до погребу на території господарства АДРЕСА_4 , та у порушення вимог ст.ст.4, 27, 31, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст.ст.4 51, 75(2)(а.1), 85(3)(а) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, діючи умисно, розуміючи суспіль по-небезпечний характер своїх дій та передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки, усвідомлюючи, що потерпілі були цивільними особами, з метою їх умисного вбивства, завели в середину, та використовуючи вогнепальну автоматичну зброю типу АК-74 здійснили постріли у їх напрямку.

Внаслідок протиправних дій ОСОБА_5 та ОСОБА_6 потерпілим спричинено тілесні ушкодження, а саме: ОСОБА_10 у вигляді двох проникаючих вогнепальних наскрізних поранень грудної клітки, які відносяться до категорії тяжких тілесних ушкоджень, за ознакою небезпеки для життя т кільцеподібних саден у ділянці зап`ясть, які відносяться до категорії легких тілесних ушкоджень; ОСОБА_13 , у вигляді не менше одинадцяти наскрізних та сліпих вогнепальних поранень грудної клітки, живота, нижніх кінцівок і шиї, які відносяться до категорії тяжких тілесних ушкоджень з ознакою небезпеки для життя.

Від отриманих тілесних ушкоджень ОСОБА_10 та ОСОБА_13 померли на місці події.

Смерть ОСОБА_10 настала внаслідок двох проникаючих вогнепальних наскрізних поранень грудної клітки з пошкодженням серця та лівої легені.

Смерть ОСОБА_13 настала від масивної крововтрати внаслідок множинних наскрізних та сліпих вогнепальних поранень грудної клітки, живота, нижніх кінцівок, шиї.

Таким чином, військовослужбовці зс рф ОСОБА_5 та ОСОБА_6 , діючи за попередньою змовою між собою, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв`язку з ним, вчинили жорстоке поводження з цивільним населенням та порушення законів і звичаїв війни, що передбачені міжнародним договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: нелегальне ув`язнення (незаконне позбавлення волі) цивільних осіб, що перебувають під захистом - ОСОБА_10 та ОСОБА_13 , нелюдське поводження, умисне спрямування нападу на цивільних осіб, що не беруть безпосередньої участі у воєнних діях, поєднане з умисним вбивством, чим порушили вимоги ст.ст.4, 27, 31, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст.ст.48, 51, 75 (1), (2)(а), (а.1), (b), 85(3)(а) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій ві 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року.

Відповідно до положень ч.5 ст.374 КПК України, у разі ухвалення вироку за наслідками кримінального провадження, у якому здійснювалося спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження (in absentia), суд окремо обґрунтовує, чи були здійснені стороною обвинувачення вс можливі передбачені законом заходи щодо дотримання прав ОСОБА_5 та ОСОБА_6 , як підозрюваних та обвинувачених на захист та доступ до правосуддя з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Приймаючи рішення щодо проведення спеціального досудового розслідування та проведення розгляду за процедурою in absentia, суд виходив із того, що інкриміноване обвинуваченим кримінальне правопорушення та їх поведінка підпадали під вимоги, зазначені у ч.2 ст.297-1 КПК України Положення закону щодо здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження не визнані неконституційними і є такими, що узгоджуються зі стандартами, визначеними у Резолюції (75) 11 Комітету Міністрів Ради Європи щодо критеріїв, які регламентують провадження, що здійснюється за відсутності обвинуваченого. Так відповідно до рекомендацій Комітету Міністрів Ради Європи важливою умовою застосування спеціального досудового розслідування та спеціального судового розгляду є те, щоб під час спеціального досудового розслідування аб спеціального судового провадження було забезпечено процесуальні права та гарантії осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні, зокрема, право обвинуваченого бути поінформованим належним чином про дату слухання справи та про своє право на законне чи інше представництво в суді.

З огляду на положення КПК України та Резолюції (75) 11 Комітету Міністрів Ради Європи, суд зазначає про таке.

За повідомлення Управління стратегічних розслідувань в Чернігівській області ДПС НПУ ОСОБА_5 та ОСОБА_6 у складі свого підрозділу у березні-квітні 2022 залишили територію чернігівської області та перемістились на територію російської федерації, де і знаходяться на даний час рф республіка Тива, м. Кизил.

За повідомленням АТ «Укрпошта» від 09.11.2023 з 24.02.2022 року припинене приймання всіх видів міжнародних поштових відправлень призначенням до російської федерації.

Повістки про виклик ОСОБА_5 та ОСОБА_6 , повідомлення про підозру, повідомлення про початок здійснення спеціального досудового розслідування надсилались у багатоплатформовому месенджера «WhatsApp» (т.3 а.с.110-117) та публікувались відповідно до вимог КПК України шляхом публікування на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та на стадії судового розгляду - на офіційному веб-сайті Чернігівського районного суду Чернігівської області, а також у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження - у газеті «Урядовий кур`єр» в рубриці «Оголошення». (Т.1 а.с.36-39, 47, 50-53, 67, 72-75, 86, 249-252; т.2 а.с.7; т.3 а.с.102-105, 106, 107, 108-109, 135, 136-137, 166, 167-168, 183-186, 187, 188, 217-219, 228, 235-236, 239). Будь-які клопотання від обвинувачених на адресу суду не надходили.

Дорученням Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Чернігівській області у межах процесуальних прав і обов`язків, визначених ст.ст.46, 47 КПК України, адвоката ОСОБА_9 уповноважено забезпечити безоплатну вторинну правову допомогу ОСОБА_6 , адвокат ОСОБА_8 уповноважено забезпечити безоплатну вторинну правову допомогу ОСОБА_5 . (т.3 а.с.82, 99)

Ухвалою слідчого судді Новозаводського районного суду міста Чернігова від 01.05.2025 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування за підозрою ОСОБА_6 , у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.28 ч.2 ст.438 КК України. (т.1 а.с.215-218)

Ухвалою слідчого судді Новозаводського районного суду міста Чернігова від 30.04.2025 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування за підозрою ОСОБА_5 , у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.28 ч.2 ст.438 КК України. (т.1 а.с.221-223)

Орган досудового розслідування вживав всіх можливих передбачених КПК України заходів для виклику та розшуку ОСОБА_5 та ОСОБА_6 , щоб забезпечити останнім можливість безпосередньо та через обраного захисника реалізовувати права підозрюваного на стадії досудового розслідування.

Відповідно до вимог ч.4 ст.46 КПК України, ст.42 КПК України, п.8 ч.2 ст.51 КПК України та ч.2 ст.297-5 КПК України реалізацію прав підозрюваного (обвинуваченого) ОСОБА_6 здійснювала його захисник ОСОБА_9 , а реалізацію прав підозрюваного (обвинуваченого) ОСОБА_5 здійснювала його захисник ОСОБА_8 , які отримували необхідні процесуальні документи, знайомилися з матеріалами кримінального провадження.

Крім цього, згідно з ухвалою Чернігівського районного суду Чернігівської області від 10.10.2025 року відносно ОСОБА_5 та ОСОБА_6 здійснювалось спеціальне судове провадження. У судовому засіданні приймали участь захисники ОСОБА_9 , ОСОБА_8 , які були захисниками на стаді досудового розслідування і ознайомлені з матеріалами кримінального провадження від початку здійснення спеціального досудового розслідування.

Важливо звернути увагу, що судом також вживалися заходи про виклик обвинувачених для забезпечення доступу до правосуддя, у зв`язку із чим на кожне судове засідання останні викликалися у порядку ст.323 КПК України. Повістки про виклик опубліковані у газеті «Урядовий кур`єр» та його електронній версії на сайті https://ukurier.gov.ua/uk/about/ у розділі «Оголошення: виклики в суд», а також на офіційному сайті Чернігівського районного суду Чернігівської області.

Захисники обвинувачених здійснювали активні дії, спрямовані на захист обвинувачених: приймали активну участь у дослідженні доказів, допиті потерпілої, виступали у дебатах.

Суд вважає, що стороною обвинувачення були здійснені всі можливі передбачені законом заходи щодо дотримання прав ОСОБА_5 та ОСОБА_6 якпідозрюваних, обвинувачених, зокрема на захист та доступ до правосуддя в кримінальному провадженні, якому здійснювалося спеціальне досудов розслідування та спеціальне судове провадження (in absentia), що відповідаєправовій позиції Європейського суду з прав людини (зокрема, справа «Колоцца проти Італії», рішення від 12 лютого 1985 року; справа «Шомоді проти Італії», рішення від 18 травня 2004 року). Серед іншого, ОСОБА_5 т ОСОБА_6 завчасно належним чином викликалися до слідчого, є повідомленим про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст.28 ч.2 ст.438 КК України, про висунуте обвинувачення у визначеному КПК України порядку, стороною обвинувачення вживалися всі заходи щодо обов`язкової участ захисника тощо.

Таким чином, права ОСОБА_5 та ОСОБА_6 як на стадії досудового розслідування, так і судового провадження, були забезпечені на рівні реального використання, що гарантуєтьсяст.6 Конвенції про захист прав людинні основоположних свобод, ст.14 Міжнародного пакту про громадянські політичні права.

Згідно з ухвалою Чернігівського районного суду Чернігівської області від 10.10.2025 року провадження у справі відносно ОСОБА_5 та ОСОБА_6 здійснюється за їх відсутності, як спеціальне судове провадження, оскільки обвинувачені переховуються на території російської федерації, яка визнан Верховною Радою України державою-агресором. Відповідно показань обвинувачені не надавали.

Разом з тим, винність ОСОБА_5 та ОСОБА_6 у вчиненні інкримінованого ним злочину, передбаченого ч.2 ст.28 ч.2 ст.438 КК України, підтверджується показами потерпілої, яка була допитана в судовому засіданні, зібраними у кримінальному провадженні та безпосередньо дослідженими у судовом засіданні належними та допустимими доказами.

Потерпіла ОСОБА_18 в судовому засіданні показала, що 24 лютого 2022 року вони з чоловіком ОСОБА_13 прокинулися від того, що почули постріли за вікном. Цілий день вони просиділи вдома і коли обстріли стали більш масовими вирішили їхати до її свекрухи в с. Золотинку, де були до 2 лютого 2022 року. Потім вирішили зателефонувати дядьку і попросили його їх забрати в с. Ягідне Дядько чоловіка їх забрав та відвіз до будинку своєї співмешканки, ОСОБА_19 , який знаходився в с. Ягідному, точної адреси вона не пам`ятає. В даному будинку були також ОСОБА_11 з чоловіко ОСОБА_20 та їх сином, ОСОБА_21 з її сином та ОСОБА_22 . 04 березня 2022 року зранку вона почула шурхіт за вікном і чиїсь голоси. Опісля було розбите вікно і 4 особи проникли через нього в будинок. Дані особи були в темно сині формі з шевронами та касках, азіатської зовнішності. Відразу присутніх у будинку були відібрані телефони, а їм наказали йти до підвалу в школі, зазначивши, що «місто» буде під обстрілом. Вони вмовили їх залишитися вдома, на що отримали дозвіл, однак були попереджені, що у випадку, якщо хтось вийде з будинку буде розстріляний. Хлопці почал переносити речі до підвалу, де вони укривалися від обстрілів. 06 березня 2022 року ОСОБА_23 згадав, що в будинку знаходиться телефон і пішов подзвонити матері, щоб вона видалила зі свого телефону відомості про переміщення російської техніки. Відразу з`явилися два військові, яких подальшому вона опізнала за фотознімками і які є обвинуваченими по справі, і побачивши телефон наказали хлопцям виходити та повели їх в бік школи, що попід лісом. Це був останній раз коли вона бачила свого чоловіка живим. Військові, які забирали її чоловіка та чоловіка ОСОБА_11 бул спортивної тілобудови, у темно-синій формі у касках на яких були шеврони російського зразка, по зросту не більше 170 см., смуглі обличчя та карі очі, темноволосі, з автоматами у руках, кольору вона не пам`ятає. Опісля того, як забрали хлопців, добу вони були у погребі, потім до них зайшл «білоруські солдати» і сказали тікайте звідси, бо буде обстріл їх будинку і вони побігли до школи в підвал. Коли тікали, то чули обстріли в напрямку будинку, де вони до цього знаходилися. Опинившись у підвалі школи в с. Ягідному, вона намагалася знайти там чоловіка, але його ніхто не бачи Тричі її допитував російський військовий з позивним « ОСОБА_24 ». Допит відбувався на території за школою. Він неодноразово зазначав, що її чоловік «укроп». Вона питала де її чоловік, однак він не знав, зазначивши, що можливо він у тувинців і порадив одягти білу пов`язку і сходити до них, щ вони з ОСОБА_25 і зробили. Однак тувинці їх не розуміли, повторюючи лиш одну фразу «уходітє» звідси. Перебуваючи у підвалі школи, вони були обмежені у вільному виході і додому не мали змогу сходити, через те, що як їм пояснили, були на поганому рахунку, так як повідомляли пр переміщення техніки. Після деокупації с. Ягідне волонтери їх відвезли в м. Остер і тільки там вона дізналася про смерть свого чоловіка . Впізнання тіла здійснював рідний брат чоловіка. Просила суд про сувору міру покарання.

З витягу з Єдиного реєстру досудових розслідувань вбачається, що кримінальне провадження №12022270340000997 було зареєстровано 02.04.2022 за усною заявою за ч.1 ст.438 КК України, за фактом вчинення кримінального правопорушення, а саме незаконного утримання з 06.03.202 військовослужбовцями рф ОСОБА_26 04.04.2022 в Єдиному реєстрі досудових розслідувань зареєстровано кримінальне провадження №12022270340001041 за усною заявою за ч.2 ст.438 КК України, за фактом вчинення кримінального правопорушення, а саме на цвинтарі у с. Ягідне викопаний тру ОСОБА_26 . За кожним провадженням розпочато досудове розслідування. В подальшому матеріали кримінального провадження постановою першого заступника керівника Чернігівської окружної прокуратури від 13.04.2022 були об`єднані в одне кримінальне провадження, а постановою Чернігівської обласної прокуратури від 04.04.2025 перекваліфіковано кримінальне правопорушення у кримінальному провадженні №12022270340000997 від 02.04.2022 з ч.1 ст.438 КК України на ч.2 ст.28, ч.2 ст.438 КК України. Також, 04.04.2022 в Єдиному реєстрі досудових розслідуван зареєстровано кримінальне провадження №12022270340001040 за усною заявою за ч.2 ст.438 КК України, за фактом вчинення кримінального правопорушення, а саме на цвинтарі у с. Ягідне викопаний труп ОСОБА_13 , яке 06.07.2022, постановою Чернігівської обласної прокуратури, об`єднане одне кримінальне провадження під № 12022270340000997 з внесенням відомостей до ЄРДР (т.2 а.с.10, 17, 28-29, 36-37, 38-39, 43-44, 55)

Відповідно до протоколу огляду місця події від 29.05.2022 під час огляду домогосподарства, яке розташовано за адресою: АДРЕСА_4 , яке належить ОСОБА_27 , встановлено, що на відстані 20 метрів від входу до будинку ліворуч розміщений погреб, який являє собою цеглину споруду вкрит шифером. Вхід до погреба здійснюється через одностворчаті дерев`яні двері. Вхід до погреба здійснюється по сходах у кількості 9 штук вниз. На внутрішній поверхні погребу: на стінах та стелі мається механічні пошкодження у вигляді вибоїн, а на останній сходинці дещо ліворуч виявлено предме схожий на гільзу від набою з маркуванням «5.45». Безпосереднім об`єктом огляду є вхід до середини приміщення погребу, який здійснюється через дерев`яний отвір, який оснащений цупкою тканиною ковдрою з візерунком, на поверхні якої маються механічні пошкодження у вигляді наскрізни отворів. При вході всередину приміщення погребу, ліворуч на підлозі, зі слів ОСОБА_27 , було виявлено тіло ОСОБА_28 (з вогнепальними пораненнями за даними ОСОБА_29 фото таблиці до протоколу ОМП від 09.05.2022), а ліворуч по центру на полімерних мішках було виявлено тіло ОСОБА_3 (з вогнепальними пораненнями за даними Ілюстративної фото таблиці до протоколу ОМП від 09.05.2022) (т.2 а.с.95-102)

Відповідно до протоколу огляду місця події від 27.05.2022, за участю свідків ОСОБА_31 та ОСОБА_32 , оглянуто погріб, розташований на території домогосподарства ОСОБА_27 за адресою: АДРЕСА_4 , та встановлено, що в середині погребу маються пошкодження на стінах, візуально схожі н сліди від куль вогнепальної зброї. Куль в погребі не виявлено. Зі слів ОСОБА_31 та ОСОБА_32 всередині вказаного погребу, в один із днів в середині березня 2022 року, коли саме не пам`ятають, ними виявлені два трупи невідомих їм чоловіків, яких вбили військовослужбовці зс рф під час окупац с. Ягідне. Вилучено нічого не було. (т.2 а.с.169-173)

Відповідно до протоколу огляду місця події від 05.04.2022 було проведено огляд трупа ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , цивільного, викопаного на цвинтарі в с. Ягідне, Чернігівського району, на якому виявлено ушкодження внаслідок військових дій від вогнепальної зброї. При огляді тіла: на лівом зап`ясті синтетична мотузка щільно затягнута з численними вузлами на вільному кінці. Одяг: куртка синя, комбінезон синій зі світловідбиваючими стрічками, кофта сіра, светр чорний з написом, кофта синього кольору, шкарпетки чорні, штани спортивні сірі, джинси сині, каблучка жовтого кольор на безіменному пальці (т.2 а.с.60-62)

Висновками експерта № 610 за результатами проведеної судово-медичної експертизи трупа ОСОБА_10 доводиться, що смерть ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_5 настала 5 - 9.03.2022, від 2-х проникаючих вогнепальних, наскрізних поранення грудної клітки з пошкодженням серця та лівої легені. Пр судово-медичній експертизі трупа громадянина ОСОБА_10 виявлені проникаючі, вогнепальні, наскрізні поранення грудної клітки прижиттєві, які утворились незадовго до настання смерті, від дії снарядів (куль) які володіли високою кінетичною енергією. Виявлене тілесні ушкодження відносятьс до категорії тяжких, за ознакою небезпеки для життя, які в даному випадку призвели до настання смерті. Кільцеподібні садна у ділянці зап`ясть прижиттєві, утворились за деякий час до настання смерті від дії предмету який охоплював зап`ястя (зв`язування кінцівок мотузкою) і відносяться д категорії легких. Множинні садна та рани голови тулуба та кінцівок утворились посмертно. Між виявленими ушкодженнями у вигляді проникаючих, вогнепальних, наскрізних поранень грудної клітки та настанням смерті ОСОБА_10 , існує прямий причинний зв`язок. Виявлене тілесні ушкодженн ОСОБА_10 не міг собі спричинити власноруч. (т.2 а.с.65-68)

Відповідно до протоколу огляду місця події від 05.04.2022, в приміщенні моргу було проведено огляд трупа ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_6 , на якому виявлено множинні вогнепальні поранення тулуба та кінцівок .На трупі був одяг одяг: куртка синя оформлена білими поперечними смугами, світл відбивна, кофта сіра в`язана, штани темно-сині, ремінь коричневий шкіряний, сорочка червоного кольору, печатки, шапка, штани спідні чорні, кросівки чорні, труси червоні, які просякнуті вологою, в землі та з запахом цвілі та гнилі (т.2 а.с.126-127)

Висновком експерта №604 за результатами проведеної судово-медичної експертизи доводиться, що смерть ОСОБА_13 настала від масивної крововтрати внаслідок множинних наскрізних та сліпих вогнепальних поранень грудної клітки, живота, нижніх кінцівок, шиї. Такий висновок про причин смерті експерт підтверджує виявленням в ході проведення експертизи вказаних ушкоджень, рідкої крові в порожнинах тіла, слідів зовнішньої кровотечі, нерівномірного малокрів`я внутрішніх органів. При дослідженні трупа виявлені наступні тілесні ушкодження: множинні наскрізні та слі вогнепальні поранення грудної клітки, живота, нижніх кінцівок, шиї. Цей комплекс тілесних ушкоджень утворився незадовго до смерті, не менше як від 11 (одинадцяти) пострілів з вогнепальної зброї снарядом, що ранить, та має ознаки тяжких тілесних ушкоджень за ознакою небезпеки для життя Експерт вважає, що смерть ОСОБА_13 могла настати в березні 2022 р., а ушкодження не могли утворитись при падінні на площині чи бути спричинені власноруч.(т.2 а.с.130-134)

Записами у свідоцтві про смерть серії НОМЕР_4 виданому 28.04.2022 Відділом державної реєстрації актів цивільного стану у місті Чернігові Північно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Суми) підтверджується факт смерті ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_6 (т.2 а.с.150)

Згідно висновку експерта №СЕ-19/125-25/2632-БЛ від 25.02.2025, надана на дослідження гільза, яка була вилучена в ході проведення огляду місця події від 09.05.2022 у приміщенні погребу за адресою: АДРЕСА_4 , є частиною боєприпаси - стріляною гільзою бойового проміжного патрона калібр 5,45 мм (5,45х39). Надана на дослідження гільза була стріляна з автомата Калашникова АК-74 калібру 5,45 мм (5,45х39), або ручного кулемету Калашникова РПК-74 калібру 5,45 мм (5,45х39), або зброї виготовленої на їх базі (АК-74Н, АКС-74, АКС-74Н, АК-74М, АКС-74У, АКС-74УН, АКС-74УН РПК-74Н, РПКС-74, РПКС-74Н). (т.2 а.с.109-112)

Висновком експерта № СЕ-19/125-22/4366-БЛ від 19.07.2022 за результатами проведеної експертизи зброї доводиться, що надані на дослідження три предмети схожі на кулі, вилучені з тіла ОСОБА_13 , є частинами боєприпасів, а саме: двома кулями зі сталевими сердечниками кулями зі сталевим сердечниками 5,45-мм (5,45х39) бойових проміжних патронів; частиною оболонки кулі 5,45-мм (5,45х39) бойового проміжного патрона. Зразок патрона, дві кулі та частина оболонки кулі які надані на дослідження, призначений до автоматів, карабінів та кулеметів відповідного калібру. (т.2 а.с.13 143)

За даними листа Чернігівського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру №19/125/4/2-7552-2022 від 12.09.2022, у результаті перевірки куль патронів калібру 5,45х39 мм, вилучених 05.04.2022 під час розтину трупа за фактом вбивства 05.03.2022 військовими рф ОСОБА_13 т ОСОБА_10 в с. Ягідне, Чернігівського району, за обласним балістичним обліком Чернігівського НДЕКЦ МВС та центральним балістичним обліком ДНДЕКЦ МВС збігів станом на 06.07.2022 не встановлено. (т.2 а.с.144)

Відповідно до протоколу огляду документів 14.03.2023, проведеного у службовому кабінеті Чернігівської обласної прокуратури за допомогою службового комп`ютеру, було проведено огляд оптичного носія DVD-R, на якому міститься папка з чотирма файлами під назвою «Нежиборець» та оптичног носія DVD-R, на якому міститься папка з трьома файлами під назвою «Панайоті», які 03.06.2022 добровільно надані ОСОБА_33 . Файли містяться фотозображення місць виявлення поховання ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_5 та ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_6 на території кладовища с. Ягідн Чернігівської області. (т.2 а.с.164-167)

Відповідно до протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 18.10.2024 потерпіла ОСОБА_11 впізнала на фото №3 особу військового збройних сил російської федерації, що як слідує з додатку до протоколу є ОСОБА_6 , який 06.03.2022 з погребу забрав її чоловіка та ОСОБА_1 (т.2 а.с.79-81)

Відповідно до протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 18.10.2024 потерпіла ОСОБА_11 впізнала на фото №3 особу військового збройних сил російської федерації, що як слідує з додатку до протоколу є ОСОБА_5 , який 06.03.2022 з погреба забрав її чоловіка та ОСОБА_1 (.2 а.с.82-84)

Згідно протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 18.10.2024 та довідки до нього, за участі потерпілої ОСОБА_14 , в ході якого, остання впізнала за загальними рисами обличчя на фото №2 військовослужбовця зс рф ОСОБА_6 , як особу, яка забрала з погребу її чоловіка т ОСОБА_10 06.03.2022. (т.2 а.с.154-156)

Згідно протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 18.10.2024 та довідка до нього, за участі потерпілої ОСОБА_14 , в ході якого, остання впізнала за загальними рисами обличчя військовослужбовця ЗС РФ ОСОБА_5 , як особу, яка забрала з погребу її чоловіка та ОСОБА_10 (т. а.с.157-159)

Відповідно до протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 18.10.2024 свідок ОСОБА_16 впізнала на фото № 4 військового збройних сил російської федерації, який 06.03.2022 забрав з погребу у АДРЕСА_4 ОСОБА_10 та ОСОБА_13 . Як слідує з довідки на фото № зображений ОСОБА_5 . (т.2 а.с.174-176)

Відповідно до протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 18.10.2024 свідок ОСОБА_16 на фото №2 впізнала особу військового збройних сил російської федерації, який 06.03.2022 забрав з погреба у с. Ягідне, Чернігівського району, Чернігівської області ОСОБА_10 т ОСОБА_13 . Згідно довідки слідчого на фото № 2 зображено ОСОБА_6 . (т.2 а.с.177-179)

Відповідно до протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 08.11.2024 свідок ОСОБА_34 впізнала на фото №1 особу військового збройних сил російської федерації, що як слідує з довідки є ОСОБА_6 , який вказав на місцезнаходження двох трупів у погребі по АДРЕСА_4 , т який зазначив, що їх розстріляли. (т.2 а.с.180-182)

Згідно протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 08.11.2024 та довідки до нього, за участі свідка ОСОБА_34 , в ході якого, остання впізнала за загальними рисами обличчя та азіатською зовнішністю на фото №3 військовослужбовця зс рф ОСОБА_5 , як особу, яка вказала н місцезнаходження двох трупів у погребі по АДРЕСА_4 , та яка зазначила що їх розстріляли. (т.2 а.с.183-185)

Відповідно до протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 08.11.2024 свідок ОСОБА_35 впізнав на фото №2 особу військового збройних сил російської федерації, що як слідує з довідки є ОСОБА_6 , який є одним із тих хто 08.03.2022 здійснив розстріл двох чоловіків у погреб у АДРЕСА_4 . Впізнав особу військового, який був без маски: за загальними рисами обличчя, очі косі, азіатська зовнішність, середньої статури. (т.2 а.с.186-188)

Згідно протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 08.11.2024 та довідки до нього, за участі свідка ОСОБА_36 , в ході якого, останній впізнав за загальними рисами обличчя та азіатською зовнішністю на фото №1 військовослужбовця зс рф ОСОБА_5 , як особу, яка була бе маски та 08.03.2022 здійснила розстріл двох чоловіків у погребі у АДРЕСА_4 . (т.2 а.с.189-191)

При проведенні слідчого експерименту 12.11.2024, відповідно до протоколу та переглянутого в судовому засіданні відеозапису цієї слідчої дії, свідок ОСОБА_36 вказав, що 03.03.2022, коли окупанти зайшли в с. Ягідне, зі сторони с. Золотинка, він дружиною та сином сиділи в погребі за місце мешкання по АДРЕСА_5 . Наступного дня, 04.03.2022, військові ЗС РФ наказали їм йти до шкільного підвалу, де вже перебували місцеві мешканці. По АДРЕСА_6 , поряд з домогосподарством ОСОБА_27 , проживають його тесть та теща ОСОБА_37 та ОСОБА_38 , яких вони з дружино відвідували. 08.03.2022 він також відвідував тестя та тещу сам, у супроводі військового зс рф, вказавши маршрут яким слідував через городи. Підійшовши до воріт тестя та теці, свідок помітив поряд з парканом сусідки ОСОБА_27 двох чоловіків, які стояли на колінах, руки були зв`язані скотчем з спиною. Коли вони стояли на колінах, то голови їх були нахилені до низу, один вдягнений був у джинси синього кольору, куртка синя із сірими вставками, другий сині штани наче спецовочні та куртка синя зі світло відбивними вставками та чорна шапка. Поряд з даними чоловіками було багат військових зс рф, більшість буряти, які були як в масках, так і без них, та тувинці. Свідок зазначив, що на прохання тестя, коли він пішов по води до криниці, то бачив чоловіків, яких тримали на колінах поруч з погребом та двох військових зс рф азіатської зовнішності, які були без масок, і коли набрав води, то почув як пролунали автоматні черги в середину погребу, куди завели тих хлопців, що тримали перед господарством на колінах, і він зрозумів, що це стріляли саме по ним. Після виходу зс рф вже знали, що в погребі було застрелено двоє хлопців, та і на власні очі він бачив я чоловіків виносили з погребу. (т.2 а.с.196-206, 207)

Відповідно до протоколу тимчасового доступу до речей і документів від 15.01.2024, на підставі ухвали слідчого судді Новозаводського районного суду м. Чернігова від 19.12.2023, у володільця інформації ТОВ «Лайфселл» на оптичному носії DVD-R-00304/ВК, було вилучено інформацію пр телефонні з`єднання абонентів, з номером оператора мобільного зв`язку: НОМЕР_5 , НОМЕР_6 , IMEI: НОМЕР_7 , у період часу з 00 год. 00 хв. 01.03.2022 по 24 год. 00 хв. 14.12.2023. (т.2 а.с.212-213)

Відповідно до протоколу тимчасового доступу до речей і документів від 15.01.2024, на підставі ухвали слідчого судді Новозаводського районного суду м. Чернігова від 19.12.2023, у володільця інформації ПрАТ «Київстар» на оптичному носії CD-R «ПрАТ «Київстар» вх.257, вх..258, вих204/з/кт, 205 з/кт, було вилучено інформацію про телефонні з`єднання абонентів, з номером оператора мобільного зв`язку: НОМЕР_8 , IMEI: НОМЕР_7 , у період часу з 00 год. 00 хв. 01.03.2022 по 24 год. 00 хв. 14.12.2023. (т.2 а.с.214-215)

Відповідно до протоколу тимчасового доступу до речей і документів від 15.01.2024, на підставі ухвали слідчого судді Новозаводського районного суду м. Чернігова від 19.12.2023, у володільця інформації ПрАТ «ВФ Україна» на оптичному носії DVD-R-з надписом CD-24-00584/кі, було вилучен інформацію про телефонні з`єднання абонентів, з номером оператора мобільного зв`язку: НОМЕР_9 , IMEI: НОМЕР_7 , у період часу з 00 год. 00 хв. 01.03.2022 по 24 год. 00 хв. 14.12.2023. (т.2 а.с.216-217)

За даними протоколу огляду від 30.05.2024 було проведено огляд оптичних носіїв інформації, на яких міститься аналіз УОТЗ ГУНП в Чернігівській області щодо опрацювання з`єднань абонентів, які отримані у операторів мобільного зв`язку ПрАТ «Київстар», ПрАТ «ВФ Україна» та ТО «лайфселл», за результатами якого встановлено, що: - абонентський номер НОМЕР_5 та IMEI, яким користувався потерпілий ОСОБА_10 , діяв у період часу з 06 год. 24.02.2022 до 13 год. 48 хв. 05.03.2022, та фактично використовувався за базовою станцією АДРЕСА_7 та м. Чернігів, шосе Київське б/н, що вказує на перебування потерпілого в с. Ягідне, - абонентський номер НОМЕР_9 та IMEI, яким користувався потерпілий ОСОБА_10 , діяв у період часу з 20 год. 03 хв. 01.03.2022 до 05 год. 28 хв. 06.03.2022, та фактично використовувався за базовою станцією с. Іванівка, с. Анисів, м Чернігів, що вказує на перебування потерпілого в с. Ягідне, після чого лише на інтернет-з`єднання; - абонентський номер НОМЕР_6 та IMEI, яким користувався потерпілий ОСОБА_13 , діяв у період часу з 10 год. 59 хв. 01.03.2022 до 14 год. 35 хв. 11.05.2022, та фактично використовувався д 03.03.2022 за базовою станцією АДРЕСА_7 та АДРЕСА_8 , що вказує на перебування потерпілого в с. Ягідне, після чого лише на інтернет-з`єднання. (т.2 а.с.220-246)

На виконання доручення, Управлінням стратегічних розслідувань у Чернігівські області, в ході розшукових заходів встановлено можливих свідків та очевидців розстрілу російськими військовими під час окупації с. Ягідне Чернігівського району у березні 2022 року ОСОБА_13 , 1983 р.н. т ОСОБА_10 , 1990 р.н., а саме: ОСОБА_39 , ІНФОРМАЦІЯ_7 , та ОСОБА_40 , ІНФОРМАЦІЯ_8 , які під час бесіди, вказали на місце скоєння злочину та зазначили що можуть впізнати на фотознімках чи відеороликах російських військовослужбовців, які причетні до розстрілу ОСОБА_13 т ОСОБА_10 . Також встановлено, що до розстрілу у березні 2022 року ОСОБА_13 та ОСОБА_10 можуть бути причетні російські військовослужбовці з НОМЕР_10 окремої мотострілецької бригади, в/ч НОМЕР_2 з місцем дислокації АДРЕСА_9 , а саме: ОСОБА_5 та ОСОБА_6 . (т.3 а.с.5-9)

Відповідно до протоколу огляду від 11.10.2024 оглянуто соціальну мережу «ВКонтакте» ОСОБА_5 , де мається його фото, дата народження. (т.3 а.с.10-15)

Відповідно до протоколу огляду від 11.10.2024 оглянуто соціальну мережу «ВКонтакте» ОСОБА_6 , де мається його фото, дата народження. (т.3 а.с.17-20)

Переглянуті в судовому засіданні файли на оптичних носіях, які є додатками до протоколів огляду, відповідають даним зазначеним у протоколах від 11.10.2024 (т.3 а.с.16, 21)

За даними аналітичного профілю на особу: « ОСОБА_5 » були встановлені особисті дані обвинуваченого: дата та місце народження, адресу проживання, абонентські номери, усі адреси електронних поштових скриньок, місце роботи: номера розрахунку у 2-му мінометному взводі мінометної батаре НОМЕР_11 мотострілецького батальйону НОМЕР_12 (військова частина НОМЕР_2), засудженого вироком Чернігівського районного суду Чернігівської області за ч.1 ст.28 ч.1 ст.438 КК України до 10 років позбавлення волі, вирок набрав законної сили 29.06.2023. (т.3 а.с.23, 24-30)

За даними аналітичного профілю на особу: « ОСОБА_41 » були встановлені особисті дані обвинуваченого: дата та місце народження, адресу проживання, абонентські номери, адресу електронної поштової скринки, та посилання на сторінки у соціальних мережах «Telegram», «WhatsApp», «Viber», ІНФОРМАЦІЯ_9 », « ІНФОРМАЦІЯ_10 », « ІНФОРМАЦІЯ_11 ». (т.3 а.с.31)

Згідно інформації Головного управління розвідки Міністерства оборони України, в березні 2022 року в районі с. Ягідне Чернігівської області перебували підрозділи угрупування військ « ІНФОРМАЦІЯ_3 », сформованого на базі Центрального ВО зс рф, зокрема: НОМЕР_13 окремої мотострілецьк бригади (в/ч НОМЕР_14) НОМЕР_15 армії, НОМЕР_3 окремої мотострілецької бригади (в/ч НОМЕР_16) 41 армії, НОМЕР_17 мотострілецького полку (в/ч НОМЕР_18) НОМЕР_19 танкової дивізії , та надано інформацію щодо осіб обвинувачених: ОСОБА_6 та ОСОБА_5 , а саме: дата та місц народження, номер паспорту громадянина рф, податковий номер, адреса реєстрації, номер телефону та номер телеграм. (т.3 а.с.34-35)

За повідомленням заступника командира військової частини НОМЕР_20 від 21.11.2023, в районі АДРЕСА_4 у березні 2022 р. перебували підрозділи НОМЕР_3 окремої мотострілецької бригади (в/ч НОМЕР_2) ІНФОРМАЦІЯ_12 (т.3 а.с.37)

За даними Служби зовнішньої розвідки України від 01.12.2023, окупацію АДРЕСА_4 могли здійснювати військовослужбовця НОМЕР_3 окремої мотострілецької бригади (в/ч НОМЕР_2) до особового складу якої належать громадяни рф, в тому числі і « ОСОБА_5 (ПІБ мовою оригіналу) ІНФОРМАЦІЯ_1 (т.3 а.с.38-43)

За загальним визначенням воєнні злочини це серйозні порушення міжнародного гуманітарного права (порушення законів і звичаїв війни), за вчинення яких передбачена кримінальна відповідальність фізичних осіб на національному та міжнародному рівнях. Посилання на серйозні порушенн заборон містяться як у договірному, так і у звичаєвому міжнародному гуманітарному праві.

Положеннями Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, що ратифікована Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 закріплений статус осіб які перебувають під захистом, та яким має бути поводження з ними, зокрема містяться положення, спільні для територій сторін конфлікту та для окупованих територій.

Згідно з положеннями статті 9 Конституції України чинні міжнародні договори, згода на обов`язковість яких надана ВР України, є частиною національного законодавства України.

У розділі XV «Перехідні положення» Конституції України, а саме у статті 1 зазначено, що закони та інші нормативні акти, прийняті до набуття чинності цією Конституцією, є чинними у частині, що не суперечить Конституції України.

Статтями 6, 7 Закону України «Про правонаступництво України» передбачено, що Україна підтверджує свої зобов`язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Україна є правонаступником прав і обов`язків за міжнародними договорами Союзу РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки.

Конвенція про захист цивільного населення під час війни підписана 12.08.1949, набрала чинності 21.10.1950.

Українською РСР ця Конвенція була ратифікована Указом Президії Верховної Ради від 03.07.1954 із застереженнями та набрала чинності для України 03.01.1955.

Отже, Женевські конвенції від 12.08.1949 безумовно є частиною національного законодавства, застосовними до збройного конфлікту на території України, діючи для України у порядку правонаступництва, як і для РФ. Україна також є стороною усіх Додаткових протоколів до ЖК від 12.08.1949.

Відповідно до ч.5 ст.3 КК України закони України про кримінальну відповідальність мають відповідати положенням, що містяться в чинних міжнародних договорах, згоду на обов`язковість яких надано ВР України, й положення ст.438 КК України в частині інкримінованого злочину такими є.

Відповідно до ч.ч.1, 2 ст.2 Конвенції на додаток до положень, які втілюються в мирний час, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна них не визнає стану війни.

Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Як передбачено ст.6 Конвенції, ця Конвенція повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених устатті 2.

На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій.

На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій, але окупаційна держава, настільки, наскільки вона виконує функції уряду на цій території, буде пов`язана на строк окупації положеннями таких статей цієї Конвенції:1 - 12,27,29 34,47,49,51 - 53,59,61 - 77та143.

Особи, що перебувають під захистом, звільнення, репатріація або влаштування яких відбудуться після цих строків, будуть протягом зазначеного часу перебувати під захистом цієї Конвенції.

Отже, міжнародне гуманітарне право (далі МГП), у т.ч. Конвенція та Додаткові протоколи до неї, застосовується під час збройного конфлікту, поняття якого відсутнє у договірному міжнародному праві.

Разом з тим, визначення збройного конфлікту міститься у п.70 Рішення Апеляційної палати МКТЮ у справі ОСОБА_42 від 2 жовтня 1995 року («The Prosecutor v. Dusko Tadic»), згідно з яким «… збройний конфлікт існує тоді, коли має місце застосування збройної сили між Державами або тривал збройне насильство між урядовими силами та організованими збройними групами, або між такими групами в межах Держави. Міжнародне гуманітарне право застосовується з часу початку таких збройних конфліктів і виходить за межі припинення військових дій, поки не буде укладено мир; або, випадку внутрішніх конфліктів, поки не буде досягнуто мирного вирішення конфлікту. До того моменту міжнародне гуманітарне право продовжує діяти на всій території ворогуючих Держав або, у випадку внутрішніх конфліктів, всій території, підконтрольній одній стороні, незалежно від того, ч ведуться там фактичні бої».

Суд також ураховує, що відповідно до ч.2ст.1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014 року.

Окремі об`єкти нафтогазовидобування в межах континентального шельфу України є окупованими рф з 19.02.2014 року. Переліктаких об`єктів визначається Кабінетом Міністрів України.

Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими рф з 20.02.2014 року.

Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими рф (у тому числі окупаційною адміністрацією рф) починаючи з 07.04.2014 року.Межі та перелік районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганські областяхз цієї дати, визначено Президентом України за поданням Міністерства оборони України, підготовленим на основі пропозицій Генерального штабу Збройних Сил України.

Крім того, у зв`язку з військовою агресією рф проти України,в Україні на підставі Указу Президента України №64/2022, затвердженого Законом України №2102-IX, із 05 год. 30 хв. 24.02.2022 року введено і діє на даний час воєнний стан.

Таким чином, з 19.02.2014 року на території України має місце міжнародний збройний конфлікт.

Суд також ураховує, що не має бути доведено, що збройний конфлікт мав саме «причинний зв`язок» із вчиненням воєнним злочином, але існування збройного конфлікту має щонайменше відігравати істотну роль у здатності винного вчинити злочин, у його рішенні вчинити злочин, у способі його вчинення або тієї мети, з якою він був вчинений (справа «The Prosecutor v. Kunarac, Kovac and Vukovic», МТКЮ).

Отже, діяння, викладені в обвинувальному акті щодо ОСОБА_5 та ОСОБА_6 , та які мали місце у березні 2022 року під час окупації зс рф с. Ягідне, Чернігівського району, Чернігівської області, відбувалися під час міжнародного збройного конфлікту і безпосередньо пов`язані з наявністю таког конфлікту.

Згідно з ч.2 ст.43 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 року (далі Протокол I), особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції), єкомбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Виходячи з ч.2 ст.44 Протоколу I всікомбатанти зобов`язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Таким чином, суд доходить висновку, що ОСОБА_5 та ОСОБА_6 у березні 2022 року усвідомлювали наявність на території України міжнародного збройного конфлікту, що на момент викладених в обвинувальному акті діянь тривав вже більше 8 років, свій обов`язок додержуватися приписі міжнародного гуманітарного права.

В свою чергу потерпілі ОСОБА_10 та ОСОБА_13 були некомбатантами, оскільки вони не належали ані до особового складу Збройних Сил України, ані до будь яких інших ополчень, загонів тощо, які озброюються під час наближення ворога, вони були і є цивільними особами та беззаперечн перебували під захистом Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949.

Крім того, суд ураховує, що згідно з ч.1 ст.4 Конвенціїособами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно зі ч.1 ст.27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім`ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до преамбули Протоколу I положення даних конвенцій та цього Протоколу повинні за всіх обставин цілком застосовуватися до всіх осіб, які перебувають під захистом цих документів, без яких-небудь несприятливих відмінностей, що полягають у характері чи походженні збройног конфлікту чи причинах, що висуваються Сторонами в конфлікті чи приписуються їм.

Відповідно до ст.31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Статтею 32 Конвенції передбачено, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборон поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, каліцтва та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Як слідує зі ст.147 Конвенції серйозні порушення охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання ч серйозні травми тілу чи здоров`ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув`язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав н справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

У відповідності до ст.51 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08 червня 1977 року, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, щ виникають у зв`язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об`єктом нападів. Заборонен акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення. Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях. Напади невибіркового характеру заборонено. До нападу невибіркового характеру належать: а) напади, не спрямовані на конкретні воєнні об`єкти; b) напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, які не можуть бути спрямовані на конкретні воєнні об`єкти; або с) напади, при яких застосовуютьс методи або засоби ведення воєнних дій, наслідки яких не можуть бути обмежені, як це вимагається згідно з цим Протоколом; і які, таким чином, у кожному такому випадку поражають воєнні об`єкти й цивільних осіб або цивільні об`єкти, не розрізняючи їх. Серед інших належить вважат невибірковими такі види нападів: а) напад шляхом бомбардування будь-якими методами або засобами, при якому як єдиний воєнний об`єкт розглядається ряд явно пов`язаних один з одним і розрізнюваних воєнних об`єктів, розміщених у місті, у селі чи в іншому районі, де сконцентровані цивільн особи або цивільні об`єкти; і b) напад, котрий, як можна очікувати, попутно потягне за собою втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб та шкоду цивільним об`єктам, або те й інше разом, які були б надмірними щодо конкретної і безпосередньої воєнної переваги, як передбачається таким чином досягти. Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій. Присутність або пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб не повинні використовуватись для захисту певних пунктів або районів від воєнни дій, зокрема у спробах захистити воєнні об`єкти від нападу або прикрити воєнні дії, сприяти чи перешкодити їм. Сторони, що перебувають у конфлікті, не повинні направляти пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб з метою спробувати захистити воєнні об`єкти від нападу ч прикрити воєнні операції. Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов`язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов`язань вживати запобіжних заходів, передбачених у статті 57.

Виходячи з положень ст.75 Протоколу кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх осіб,які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров`ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів фізичні чи психічні;а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; d) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку вищезазначених дій. Жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань. Діти користуються особливою повагою, і їм забезпечується захист від будь-якого роду непристойни посягань.

Сторона обвинувачення, на яку покладено тягар доведення висунутого обвинувачення, подала суду істотні докази та достатні пояснення стосовно обставин порушення законів та звичаїв війни обвинуваченими ОСОБА_5 та ОСОБА_6 .

Водночас, й з урахуванням форми цього судового розгляду, важливо відзначити, що сторона захисту у будь-якому разі не діяла формально, захисники заявляли клопотання та у судових дебатах висловили свою позицію щодо дотримання стороною обвинувачення та судом процесуальних т конституційних прав обвинувачених при розгляді кримінального провадження за правилами спеціального судового провадження. З урахуванням обставин справи, особи обвинувачених ОСОБА_5 та ОСОБА_6 , просили призначити справедливе покарання.

Суд, дотримуючись вимог ст.94 КПК України, за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінивши кожен доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та взаємозв`язку, вважає, що винуватість ОСОБА_5 у вчиненні інкримінованого йому злочині доведеною, що ніяк не можна вважати припущенням суду, а є сукупністю вагомих підстав для прийняття відповідного процесуального рішення.

Враховуючи встановлені обставини справи та досліджені в судовому засіданні докази в їх сукупності, суд вважає доведеною винуватість обвинуваченого ОСОБА_5 у жорстокому поводженні з цивільним населенням та у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорам згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому групою осіб, що передбачено ч.2 ст.28 ч.2 ст.438 КК України.

Суд, дотримуючись вимог ст.94 КПК України, за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінивши кожен доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та взаємозв`язку, вважає, що винуватість ОСОБА_6 у вчиненні інкримінованого йому злочині доведеною, що ніяк не можна вважати припущенням суду, а є сукупністю вагомих підстав для прийняття відповідного процесуального рішення.

Враховуючи встановлені обставини справи та досліджені в судовому засіданні докази в їх сукупності, суд вважає доведеною винуватість обвинуваченого ОСОБА_6 у жорстокому поводженні з цивільним населенням та у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорам згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому групою осіб, що передбачено ч.2 ст.28 ч.2 ст.438 КК України.

Відповідно до ст.50 КК України, покарання є заходом примусу, що застосовується від імені держави за вироком суду до особи, визнаної винною у вчиненні кримінального правопорушення, і полягає в передбаченому законом обмеженні прав і свобод засудженого.

Покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.

Покарання не має на меті завдати фізичних страждань або принизити людську гідність.

Згідно з ч.1 ст.65 КК Українисуд призначає покарання: 1) у межах, установлених у санкції статті (санкції частини статті)Особливої частиницього Кодексу, що передбачає відповідальність за вчинене кримінальне правопорушення, за винятком випадків, передбаченихчастиною другоюстатті 53 цьог Кодексу; 2) відповідно до положеньЗагальної частиницього Кодексу; 3) враховуючи ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, особу винного та обставини, що пом`якшують та обтяжують покарання.

Як передбачено ч.2 ст.65 КК України, особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень. Більш суворий вид покарання з числа передбачених за вчинене кримінальн правопорушення призначається лише у разі, якщо менш суворий вид покарання буде недостатній для виправлення особи та попередження вчинення нею нових кримінальних правопорушень.

Вирішуючи питання про вид та розмір покарання суд враховує характер та ступінь суспільної небезпеки вчиненого кримінального правопорушення, наслідки які настали від даного кримінального правопорушення, відомості про особи винних, наявність обставин, що обтяжують покарання.

Обставин, що пом`якшують покарання обвинуваченого ОСОБА_5 не встановлено.

Обставинами, що обтяжують покарання обвинуваченого ОСОБА_5 є вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою.

Обставин, що пом`якшують покарання ОСОБА_6 не встановлено.

Обставинами, що обтяжують покарання ОСОБА_6 є вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою.

З урахуванням викладеного, враховуючи ступінь тяжкості та суспільну небезпеку скоєного ОСОБА_5 кримінального правопорушення, яке являється злочином проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, порушення законів і звичаїв ведення війни і становить значну суспільн небезпеку з огляду на дику та варварську поведінку обвинуваченого у сучасному світі, що не може мати місця у 21 сторіччі та нівелює, зводить нанівець всі досягнення сучасної цивілізації в області миру та гуманності людства, дані про особу обвинуваченого, який вже притягувався до кримінальн відповідальності за ч.2 ст.28 ч.1 ст.438 КК України, а його протиправні дії характеризують його як особу, позбавлену будь-яких моральних принципів, співчуття, совісті й свідчать про ігнорування ним норм не тільки міжнародного права, а й норм людського співжиття, повне знецінення в йог свідомості життя інших людей, презирливе ставлення до їх страждань як фізичних, так і моральних, судом враховується що потерпілі не перебували у складі Збройних Сил України, були цивільними особами, не чинили опору, при цьому ОСОБА_5 , будучи військовослужбовцем збройних си російської федерації, достеменно розумів, що в складі військового формування вторгається на територію незалежної та суверенної держави, жорстко поводячись з цивільним населенням та вчиняючи розстріл цивільних осіб, відчував свою безкарність, отже чітко усвідомлював наслідки своїх ді вчиняти які, його ніхто не змушував, судом також враховується відсутність обставин, які пом`якшують покарання та наявність обтяжуючих покарання обставин, а отже суд, дійшов висновку про необхідність призначення обвинуваченому покарання саме у виді довічного позбавлення волі, що даному випадку є необхідним і достатнім для його виправлення та попередження скоєння нових кримінальних правопорушень.

З урахуванням вироку Чернігівського районного суду Чернігівської області від 29 травня 2023 року, остаточне покарання ОСОБА_5 слід призначати за сукупністю кримінальних правопорушень із застосуванням положень ч.4ст.70 КК Україништяхом поглинення менш суворого покарання більш суворим, остаточно призначивши покарання у виді довічного позбавлення волі.

З урахуванням викладеного, враховуючи ступінь тяжкості та суспільну небезпеку скоєного ОСОБА_6 кримінального правопорушення, яке являється злочином проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, порушення законів і звичаїв ведення війни і становить значну суспільн небезпеку з огляду на дику та варварську поведінку обвинуваченого у сучасному світі, що не може мати місця у 21 сторіччі та нівелює, зводить нанівець всі досягнення сучасної цивілізації в області миру та гуманності людства, дані про особу обвинуваченого, який хоча і не притягувався д кримінальної відповідальності і органу досудового розслідування не вдалося здобути даних щодо особи обвинуваченого, але його протиправні дії характеризують його як особу, позбавлену будь-яких моральних принципів, співчуття, совісті й свідчать про ігнорування ним норм не тільк міжнародного права, а й норм людського співжиття, повне знецінення в його свідомості життя інших людей, яких він розстріляв, презирливе ставлення до їх страждань як фізичних, так і моральних, з урахуванням того жорстокого поводження з цивільним населенням, яке знайшло підтвердження судовому засіданні, що потерпілі не перебували у складі Збройних Сил України, були цивільними особами, не чинили опору, при цьому ОСОБА_6 , будучи військовослужбовцем збройних сил російської федерації, достеменно розумів, що в складі військового формування вторгається на територі незалежної та суверенної держави, відчував свою безкарність, отже чітко усвідомлював наслідки своїх дій, вчиняти які, його ніхто не змушував, судом також враховується відсутність обставин, які пом`якшують покарання та наявність обтяжуючих покарання обставин, а отже суд, з урахування думки потерпілих, дійшов висновку про необхідність призначення обвинуваченому покарання саме у виді довічного позбавлення волі, що в даному випадку є необхідним і достатнім для його виправлення та попередження скоєння нових кримінальних правопорушень.

На думку суду таке покарання обвинуваченим перебуває у справедливому співвідношенні із тяжкістю та обставинами скоєного і особою винних, адже справедливість розглядається як властивість права, виражена, зокрема, в рівному юридичному масштабі поведінки й у пропорційності юридичн відповідальності вчиненому порушенню. Це означає не тільки те, що передбачений законом склад злочину та рамки покарання відповідатимуть один одному, а й те, що покарання має перебувати у справедливому співвідношенні із тяжкістю та обставинами скоєного і особою винного.

Цивільний позов у кримінальному провадженні не заявлено.

Речові докази у кримінальному провадженні відсутні.

У справі маються процесуальні витрати за проведення судових експертиз в розмірі 2535,70 грн., які підлягають стягненню з обвинувачених на користь держави з кожного по 1267,85 грн.

Документи у справі: два оптичні носії інформації для лазерних систем зчитування DVD-R де зафіксовані фотозображення трупів ОСОБА_10 та ОСОБА_13 ; флеш накопичувач марки Mibrand 16GB, який є додатком до протоколу проведення слідчого експерименту від 12.11.2024; диск який додатком до протоколі огляду від 11.10.2024 час 10.00-12.30; диск який є додатком до протоколу огляду від 11.10.2024 час 14.00-16.30 год.; оптичні носії інформації для лазерних систем зчитування: диск DVD-R Verbatin з надписом GD-25-01025, GD-25-01053/ki; диск DVD-R Verbatin з надписо ПрАТ Київстар вх.1416, вих.1749/з/кт, вх.1417 вих.1750/з/кт, які являються додатками до протоколів тимчасового доступу до речей і документів від 06.02.2025; диск CD-R який є додатком до протоколу огляду від 04.04.2025 час 10.30-11.30, слід залишити зберігати в матеріалах кримінальн провадження.

Під час досудового розслідування ОСОБА_5 було обрано запобіжний захід у виді тримання під вартою в порядку ч.6 ст.193 КПК України.(т.3 а.с.144-149)

Відповідно до ч.6 ст.193 КПК України слідчий суддя, суд розглядає клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та може обрати такий запобіжний захід за відсутності підозрюваного, обвинуваченого лише у разі доведення прокурором наявності підстав, передбачени статтею 177 цього Кодексу, а також наявності достатніх підстав вважати, що підозрюваний, обвинувачений виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або оголошений у міжнародний розшук. такому разі після затримання особи і не пізніш як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження слідчий суддя, суд за участю підозрюваного, обвинуваченого розглядає питання про застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його зміну на більш м`який запобіжний захід, про що постановляє ухвалу.

Таким чином, застосований до ОСОБА_5 запобіжний захід у виді тримання під вартою слід залишити без змін до моменту його затримання на виконання вироку суду. При цьому, строк відбування покарання обвинуваченому слід обраховувати з моменту звернення вироку до виконання, тобто із дн фактичного його затримання.

Під час досудового розслідування ОСОБА_6 було обрано запобіжний захід у виді тримання під вартою в порядку ч.6 ст.193 КПК України. (т.3 а.с.175-178)

Відповідно до ч.6 ст.193 КПК України слідчий суддя, суд розглядає клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та може обрати такий запобіжний захід за відсутності підозрюваного, обвинуваченого лише у разі доведення прокурором наявності підстав, передбачени статтею 177 цього Кодексу, а також наявності достатніх підстав вважати, що підозрюваний, обвинувачений виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або оголошений у міжнародний розшук. такому разі після затримання особи і не пізніш як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження слідчий суддя, суд за участю підозрюваного, обвинуваченого розглядає питання про застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його зміну на більш м`який запобіжний захід, про що постановляє ухвалу.

Таким чином, застосований до ОСОБА_6 запобіжний захід у виді тримання під вартою слід залишити без змін до моменту його затримання на виконання вироку суду. При цьому, строк відбування покарання обвинуваченому слід обраховувати з моменту звернення вироку до виконання, тобто із дн фактичного його затримання.

На підставі викладеного, керуючись ст.94, 135, 139, 297-1, 297-5, 323, 370, 371, 373, 374 КПК України,

У Х В А Л И В :

ОСОБА_5 визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 28 ч.2 ст.438 КК України і призначити йому за це кримінальне правопорушення покарання у виді довічного позбавлення волі.

На підставі ч.4ст.70 КК Українияза сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинення менш суворого покарання, призначеного вироком Чернігівського районного суду Чернігівської області від 29 травня 2023 року у виді 10 років позбавлення волі, більш суворим, визначеним за ци вироком, остаточно призначити ОСОБА_5 покарання у виді довічного позбавлення волі.

Запобіжний захід ОСОБА_5 до вступу вироку у законну силу залишити незмінним - тримання під вартою.

Строк відбування покарання ОСОБА_5 рахувати з моменту його фактичного затримання на виконання вироку суду.

ОСОБА_6 визнати винуватим у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.28 ч.2 ст.438 КК України і призначити йому за це кримінальне правопорушення покарання у виді довічного позбавлення волі.

Запобіжний захід ОСОБА_6 до вступу вироку у законну силу залишити незмінним - тримання під вартою.

Строк відбування покарання ОСОБА_6 рахувати з моменту його фактичного затримання на виконання вироку суду. .

Стягнути з ОСОБА_5 та ОСОБА_6 на користь держави по 1267,85 грн з кожного процесуальних витрат за проведення експертиз.

Документи у справі: два оптичні носії інформації для лазерних систем зчитування DVD-R де зафіксовані фотозображення трупів ОСОБА_10 та ОСОБА_13 ; флеш накопичувач марки Mibrand 16GB, який є додатком до протоколу проведення слідчого експерименту від 12.11.2024; диск який додатком до протоколі огляду від 11.10.2024 час 10.00-12.30; диск який є додатком до протоколу огляду від 11.10.2024 час 14.00-16.30 год.; оптичні носії інформації для лазерних систем зчитування: диск DVD-R Verbatin з надписом GD-25-01025, GD-25-01053/ki; диск DVD-R Verbatin з надписо ПрАТ Київстар вх.1416, вих.1749/з/кт, вх.1417 вих.1750/з/кт, які являються додатками до протоколів тимчасового доступу до речей і документів від 06.02.2025; диск CD-R який є додатком до протоколу огляду від 04.04.2025 час 10.30-11.30, слід залишити зберігати в матеріалах кримінальн провадження.

На вирок може бути подана апеляція до Чернігівського апеляційного суду через Чернігівський районний суд Чернігівської області протягом тридцяти днів з моменту його проголошення.

Вирок суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок суду, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку суду. Копію вироку негайно після його проголошення вручити прокурору та захисникам обвинувачених, яким вручались всі процесуальні рішення у цьому провадженні на підставі ч.2 ст.297-5 КПК України, та урахуванням положень ч.4 ст.46 КПК України про те, що захисник користується процесуальними правами обвинуваченого, захист якого він здійснює.

Повідомлення про ухвалений вирок опублікувати на офіційному веб-сайті суду, в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора, де і здійснювались публікації повісток про виклик обвинувачених протягом всьог судового розгляду.

Головуюча суддя ОСОБА_1

Судді ОСОБА_3

ОСОБА_2